

ת"פ 50889/01/16 - מדינת ישראל נגד א ג

בית משפט השלום בפתח תקווה

03 אוקטובר 2017

ת"פ 50889-01-16 מדינת ישראל נ' ג

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם א ג ע"י ב"כ עו"ד רודה

גזר - דין

הנאשם, בן 22 שנים, הורשע על פי הודאתו בעבירה של נסיון הספקת סם מסוכן לפי סעיף 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973 יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977, כמפורט בכתב האישום.

בהתאם לכתב האישום, ביום 23.10.15 נכנס השוטר יעקב לוי (להלן: **השוטר**), שלא היה באותה עת בתפקיד, למעלית הבניין בפתח תקווה, בו הוא מתגורר, והבחין בנאשם במעלית.

הנאשם חיך אל השוטר ושאל אותו "אחד או אחד וחצי?"

בנסיבות אלה הבחין השוטר בשתי שקיות שקופות בידיו של הנאשם ובהן סמים.

בהמשך לכך תפס השוטר את הסמים מסוג קנבוס במשקל 2.47 גרם נטו.

לבית המשפט הוגש גליון הרישום הפלילי של הנאשם ממנו עולה כי לנאשם שתי הרשעות נוספות, מאוחרות לביצוע העבירה.

בשנת 2016 הורשע הנאשם בבית משפט לנוער בצירוף שני תיקים בעבירות סחר בסמים והוטלו עליו 9 חודשי מאסר בפועל. העבירות בוצעו ב-11/15 וב-1/16.

בשנת 2017 הורשע בבית משפט לנוער בצירוף שני תיקים בעבירות של החזקת סמים לשימוש עצמי והחזקת סכין שבוצעו בשנת 2013. הנאשם נדון למע"ת והתחייבות.

אין מחלוקת, כי הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם הינו שמירה על בריאות הציבור מפני נזקי הסמים, כאשר הנאשם פגע פגיעה משמעותית בערך זה, בהיותו חולייה בשרשרת הפצת הסמים.

בנסיבות אלה, מתחם העונש הראוי מתחיל ממאסר בעבודות שירות למספר חודשים, ועד מאסר בפועל לתקופה של שנה, וכן רכיבים נלווים.

הוסכם כי הנאשם יישלח לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות, אך הנאשם לא התייצב בשתי ההזדמנויות שניתנו לו לשם כך.

ב"כ המאשימה טענה כי העובדה שהנאשם פנה בצאתו מהמעלית לאדם והציע לו לרכוש סם, מלמדת כי הוא מצוי בתחום הסמים וכי אין הוא ירא מהחוק.

כן נטען כי הנאשם היה מודע היטב למעשיו ופעל מתוך מניע כלכלי ברור.

נטען כי בתי משפט נוהגים ביד קשה כלפי סוחרים הסמים ומשיתים עונשי מאסר משמעותיים לצד רכיבים נוספים.

ב"כ המאשימה טענה כי העובדה שהעבירה לא הושלמה וכי המדובר בעבירת נסיון, אינה יכולה לשמש לזכותו של הנאשם, שכן השוטר הוא אשר מנע את השלמת העבירה.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, נטען מעיון בגליון הרישום הפלילי של הנאשם כמפורט לעיל, עולה כי הנאשם המשיך וביצע עבירות סמים נוספות גם לאחר שנתפס בכף בתיק זה.

בנוסף נטען כי העובדה שהנאשם בחר שלא לצרף תיק זה לתיקו הקודם אינה צריכה להיזקק לזכותו ועליו לתת את הדין בגין תיק זה.

לקולא נטען כי נשקלו הודאת הנאשם ונטילת האחריות.

עם זאת ב"כ המאשימה טענה כי אין בפני בית משפט כל אינדיקציה על היותו של הנאשם נקי מסמים היום ולכן אין מקום לחרוג לקולא בעניינו.

בנסיבות אלה, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל ולא ברף הנמוך, וכן מאסר על תנאי מרתיע, קנס ופסילת רשיון בפועל ועל תנאי.

כן נתבקש צו להשמדת המוצג.

ב"כ הנאשם טען כי כאשר הנאשם הודה בפני בית משפט היו לו טענות ראייתיות של חיפוש לא חוקי, לאור הפער בין כמות הסמים שהוצעה לשוטר לכמות שנמצאה בידי הנאשם בפועל.

נטען כי למעשה הוחלט לוותר על הטענות הראייתיות ולשלוח את הנאשם לממונה על עבודות שירות.

ב"כ הנאשם טען כי תיק זה לא צורף לתיק הקודם בגינו נשפט הנאשם למאסר בפועל, מחמת שגגה.

נטען כי אם התיק היה מצורף לתיק הקודם הוא היה נבלע באותו עניין הן בהתחשב בכך שבתיק זה מדובר בעבירת

נסיון, והן מבחינת התקופה, כך שלכל היותר היו מוסיפים לנאשם עוד חודש בגין התיק הזה.

ב"כ הנאשם טען כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים, שאינם שנויים במחלוקת, היא ברף התחתון, זאת לאור סוג הסם, כמותו והיכולת שלו למכור את מה שהציע.

נטען כי על השוטר היה לבדוק מה טיב ההצעה שהציע הנאשם ולהשלים את העבירה, ולא לערוך את החיפוש בשלב בו נעשה.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה נטען כי מדובר בבחור צעיר, שעל אף שריצה תקופת מאסר, נמצא כעת בדרך של שיקום.

נטען כי הנאשם החל עבודה חדשה בחברת נקיון וכי הוא מנסה לשקם את עצמו ולהתפרנס והתנתק מתחום הסמים.

ב"כ הנאשם טען כי העבירה הנוכחית מאוחרת וכי לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים.

בנוסף נטען כי יש להתחשב בהודאתו של הנאשם, בחסכון בזמן שיפוטי ובלקיחת אחריות וליתן לכך משקל לקולא.

ב"כ הנאשם טען כל לזו היה מוטל על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות, התקופה לא היתה עולה על 3 חודשים.

בנוסף נטען כי לזו היה מצורף תיק זה לתיק הקודם בו נגזרו על הנאשם 9 חודשים, היה מתווסף חודש מאסר לכל היותר.

בנסיבות אלה טען ב"כ הנאשם שחודש מאסר נמצא במתחם הענישה ההולם ומבטא את חומרת העבירה תוך התחשבות בנסיבות ביצוע העבירה, סוג הסם, כמות הסם ובכך שהעבירה לא הושלמה.

נטען כי ניתן באמצעות הטלת קנס כספי לאזן את הענישה ולאפשר לנאשם לחזור לשגרה ולהמשיך בחייו.

הנאשם ביקש לומר את דברו בדיון.

הנאשם טען כי השתנה מהקצה אל הקצה מאז שהשתחרר מהמאסר.

הנאשם מסר כי החל לעבוד כמנהל עובדים בחברת הנקיון וכי עושה שימוש באופניים לאור היותו בשלילת רשיון.

הנאשם טען כי אם יישלח שוב למאסר לתקופה של מעבר לחודש, כל התהליך בו החל ייעצר והוא לא יוכל לעמוד בהתחייבויותיו.

לאחר הדיון בו נשמעו הטיעונים לעונש ביקש ב"כ הנאשם להציג מסמכים פסיכיאטריים של הנאשם מאשפוזו בחודש יולי 2017, וביקש כי בית המשפט יתחשב במצבו של הנאשם כעולה ממסמכים אלה במסגרת גזר הדין.

ממכתב השחרור שהוגש מיום 28.7.17, עולה כי הנאשם אושפז בהסכמה למשך חודש וחצי בבית חולים גהה באבחנה מבדלת בין הפרעה פסיכוטית/אפקטיבית ראשונית למצב פסיכופטי על רקע שימוש בחומרים ממכרים, טופל תרופתית ונקבע המשך מעקב במחלקה.

ב"כ המאשימה הגישה תגובתה למסמכים וטענה כי המדובר בנסיון להגיש ראייה נוספת לעונש, שלא על פי סדרי הדין ובניגוד לעקרון סופיות הדין.

כן נטען כי המסמכים הינם סיכום אשפוז ולא חוות דעת רפואית מסודרת ובית המשפט התבקש שלא ליתן להם משקל בגזר הדין.

ב"כ הנאשם הגיב לכך וטען כי על בית המשפט לקבל את המסמכים אף שהוגשו לאחר הטיעונים לעונש, וזאת מהסיבה הפשוטה כי אירוע האשפוז התרחש לאחר מועד הדין שהיה קבוע לטיעונים לעונש.

כן נטען כי טענת ב"כ המאשימה לגופו של המסמך אינה ברורה, שכן מדובר במסמך שנערך ע"י בית חולים "גהה" שהינו מוסד רפואי מסודר ומוכר ולא בגורם פרטי שהינו בעל אינטרס כלשהו בתיק.

בנסיבות אלה עתר ב"כ הנאשם לקבלת המסמכים והתחשבות בית המשפט באמור בהם במסגרת גזר הדין.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי יש מקום להתחשב בכך שהעבירה שבפני היתה הראשונה מבחינה כרונולוגית, ביחס להרשעותי האחרות, ולא היו לו הרשעות קודמות בעת ביצועה. יש לקוות, כי הנאשם הפיק את הלקחים מתקופת המאסר שנגזרה עליו ביוני 2016 ולא ישוב לבצע עבירות של סחר בסמים. כמו כן, התרשמתי כי אילו צרף הנאשם תיק זה בעת שנדון ביוני 2016 ל-9 חודשי מאסר בפועל בגין שתי עבירות סחר, לא היה העונש משתנה באופן משמעותי.

מאחר שהנאשם בחר שלא להתייצב בפני הממונה על עבודות שירות וביכר כי תיגזר עליו תקופת מאסר בפועל, בהנחה כי תהיה קצרה יותר ותפגע פחות בתעסוקתו הנוכחית, וכדי שלא לפגוע בתהליך שיקומו בעבודה סדירה, ככל שמצבו הנפשי יתייצב בעקבות הטיפול התרופתי, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

45 ימי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו ככל שהיו.

8 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה מסוג פשע על פקודת הסמים.

קנס בסך 1,000 ₪ או שבועיים מאסר תמורתו.

צו להשמדת המוצגים.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג תשרי תשע"ח, 03 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים.